

למעלה (והאיר) באור הראשון
שבא הקדוש ברוך הוא וגנז
אותו. באותו אור שנהנה ממנו
אברהם, ואהרן הפהן נקשר בו.
אחר שעלה לכהנה גדולה, לא
הזכיר לו הרג זמרי, ולא ראוי,
בשביל שלא יאחז כלל בענפיו
של הצד האחר, ולא ראוי
להזכיר עליו. שכל מי שהורג,
ענפים של צד האחר יש בו.
ופנחס הרי גאחו בימין, ואין לו
חלק בצד האחר כלל, ולכן לא
נזכר כאן. מה שנראה שבח -
גנאי הוא לו, ונחיתות ממעלה
עליונה שנאחו בה. ולכן כתוב
המפה אשר הפה סתם, ושם
האשה המפה, ולא נזכר על ידי
מי.

אמר רבי פנחס, אשרי הדור
ששומעים דברי התורה שלף,
ואשרי חלקי שזכיתי לכף. אמר
רבי שמעון, אשרי הדור שאתה
וחסידות שלף נמצא בתוכו. עד
שהיו יושבים ומפייסים זה את
זה, בא רבי אלעזר בן רבי
שמעון ומצא אותם שם. אמר
רבי פנחס, ודאי שכתוב (בראשית
לב) ויאמר יעקב כֹּאֶשֶׁר רָאִים
מחנה אלהים זה. אמר לו רבי
שמעון, אלעזר בני, שב בני
ואמר הפסוק. ישב רבי אלעזר.
פתח ואמר, (שם) ויעקב הלך
לדרך ויפגעו בו מלאכי
אלהים. מה זה ויפגעו בו? אלא
יש פגיעה לטוב ויש פגיעה לרע
ויש פגיעה לתפלה. אלא בשעה
שהיה הולך לחרן מה פתוב?
(שם כח) ויפגע במקום. תפלת
ערבית הנה מתפלל באותו
מקום, כמו שנאמר (שמות לב) הנה
מקום אתי. ותפלת ערבית
באותו מקום נראתה.

אלא דאגין על כל ישראל, וביה אתקני
והתענג על יי. דהא סליק ואתקשר לעילא,
(ואנהיר) באור קדמאה דברא קדשא ברוך הוא,
וגניז ליה. בההוא אור דאתהני אברהם מגיה,
ואהרן פהנא אתקשר ביה.

רבתר דאסתלק לכהנא רבא, לא אדבר ליה
קטלנותא דזמרי, ולא יאות בגין דלא
יתאחד כלל בענפוי דסטרא אחרא, ולא אתחזי
לאדפרא עליה. דכל מאן דקטיל, ענפין דסטרא
אחרא אית ביה. ופנחס הא מתאחיד בימינא,
ולית ליה חולק בסטרא אחרא כלל, ועל דא
לא אדבר הכא. מה דאתחזי שבחא, איהו גנאי
ליה, ונחיתו מדרגא עלאה דאתאחיד ביה. ועל
דא כתיב המפה אשר הפה סתם, ושם האשה
המופה, ולא אדבר על ידא דמאן.

אמר רבי פנחס, זפאה דרא דשמעין מילך
באורייתא, וזפאה חולקי דזכינא לכף.
אמר רבי שמעון, זפאה דרא, דאנת וחסידותך
אשתכח בגווייה. עד דהוו יתבין ומפייסין דא
לדא, אתא רבי אלעזר בריה דרבי שמעון,
ואשפח לון תמן. אמר רבי פנחס, ודאי דכתיב,
(בראשית לב) ויאמר יעקב כֹּאֶשֶׁר רָאִים מחנה אלהים
זה. אמר ליה רבי שמעון, אלעזר ברי, תיב
ברי, ואימא קרא. יתיב רבי אלעזר.

פתח ואמר, (בראשית לב) ויעקב הלך לדרך ויפגעו
בו מלאכי אלהים. מאי ויפגעו בו. אלא
אית פגיעה לטב. ואית פגיעה לביש. ואית
פגיעה לצלותא. אלא בשעתא דהוה אזיל
לחרן, מה כתיב. (בראשית כח) ויפגע במקום, צלותא
דערבית הוה דצלי בההוא מקום. פמה דאת
אמר, (שמות לג) הנה מקום אתי. וצלותא דערבית
בההוא אתר אתחזי.